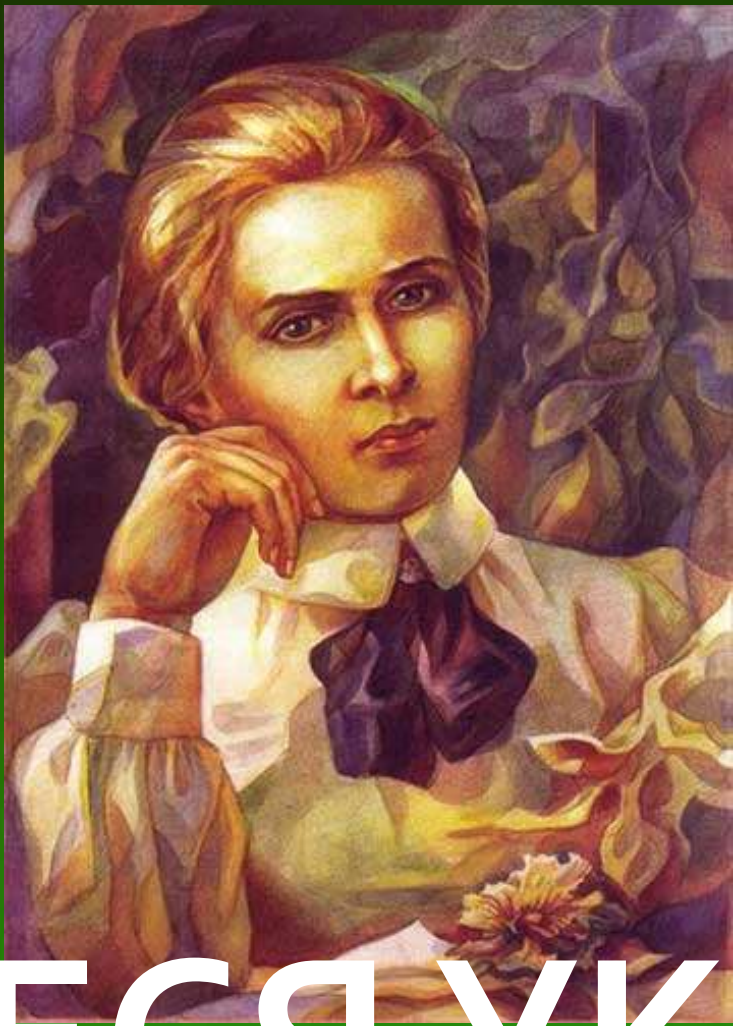

ЛЕСЯ УКРАЇНКА В ЧЕРНІВЦЯХ

МУЗЕЙ
СТАНОВЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ
НАЦІЇ

Це геніальна
жінка... в
кожнім її слові
я бачив розум
та глибоке
розуміння
поезії, освіти
та людського
життя.

М. Павлик

Леся Українка

Лісова пісня

Леся Українка «силою
свого генія... створила
надзвичайно
своєрідну поему,
піднесла її на
небувалу в історії
світової літератури
височінь».

Б. Мельничук

*До тебе, Україно, наша
бездольная мати,
Струна моя перша
озветься.*

*І буде струна урочисто
і тихо лунати,
І пісня від серця
поллється.*

Леся Українка

Леся Українка – це
своєрідний «бренд»
України у світі

Сучасні образи Лесі
Українки, представлені
молодими художниками

Ці вулиці... Вони сліди Франка
Ще бережуть з упертістю граніту.
Тут постать Кобилянської ішла,
І Леся Українка жила «на Новім світі».

За Галиною Тарасюк

Квітень, 1901 року –
перший приїзд
Лесі Українки в Чернівці.

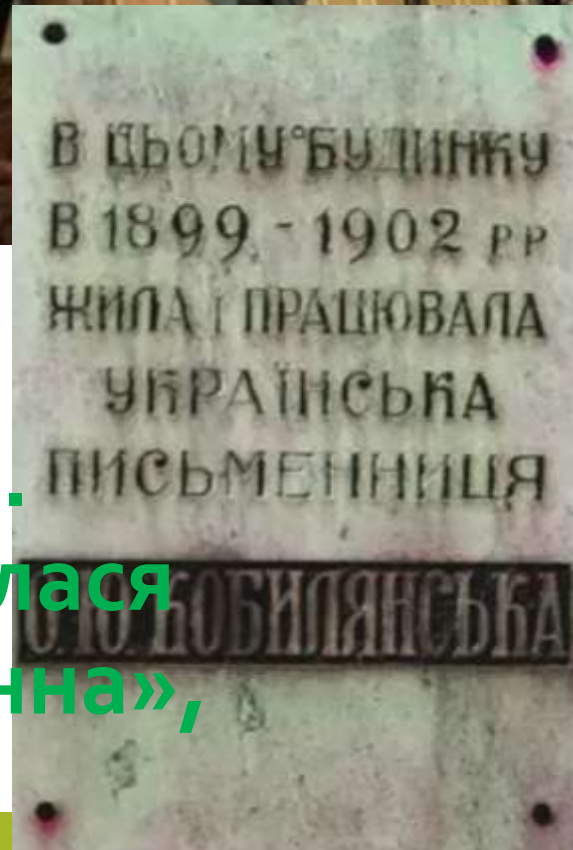
Гостювала в "санаторії
на Новім світі"

(так вона називала
дім Кобилянської,

Новий світ – це назва вулиці, тепер –
Т. Шевченка, 8).

Родина Кобилянських зустріла її дуже тепло.

Крім Ольги Кобилянської, особливо піклувалася
про її здоров'я мати Кобилянської («Свята Анна»,
як вдячно її називала Леся Українка).

Леся Українка про перебування в Чернівцях писала родині Косачів: «П. Ольга і її родичі (батько, мати і два брати) дуже сердечно мене приймають...»

«Темп життя багато тихіший, ніж у Львові. Добре мені тут «в санаторії на Новім світі»... Місто не дуже велике, але симпатичне і чистеньке, ціле на горі. Околиця дуже гарна, якась ідилічна: гори ще не дуже високі, Прут під самими Чернівцями тихий, в зелених берегах, в'ється собі поміж гаями по широких «зарінках». Вид дуже широкий, як вийти за місто (а се звідси не трудно)».

Під час прогулянки Чернівцями
Леся Українка та Ольга
Кобилянська сфотографувалися у
фотоательє Яна Кржановського,
розташованому на розі вулиць
А. Кохановського та
О. Кобилянської, 16.

22 травня 1901 року в Українському народному домі українська громада влаштувала вечір на честь Лесі Українки. Про концерт, який тривав за північ, написали всі буковинські газети. Леся почувалася трохи втомленою, але задоволеною. І запам'яталася присутнім «...своєю високою освітою, гарячим патріотизмом і рідкою скромністю».

Знаменним є
те, що збірка
Лесі Українки
«Відгуки»
була видана
саме на
Буковині,
у Чернівцях

5- 19 червня 1903 року Леся Українка знову гостювала в Ольги Кобилянської в будинку за адресою – вул. Зоряна (тепер – Тимощука, 6). Письменниці прогулювалися на Гарбуз-горі (нині – парк імені Юрія Федьковича)

25 IX 1906

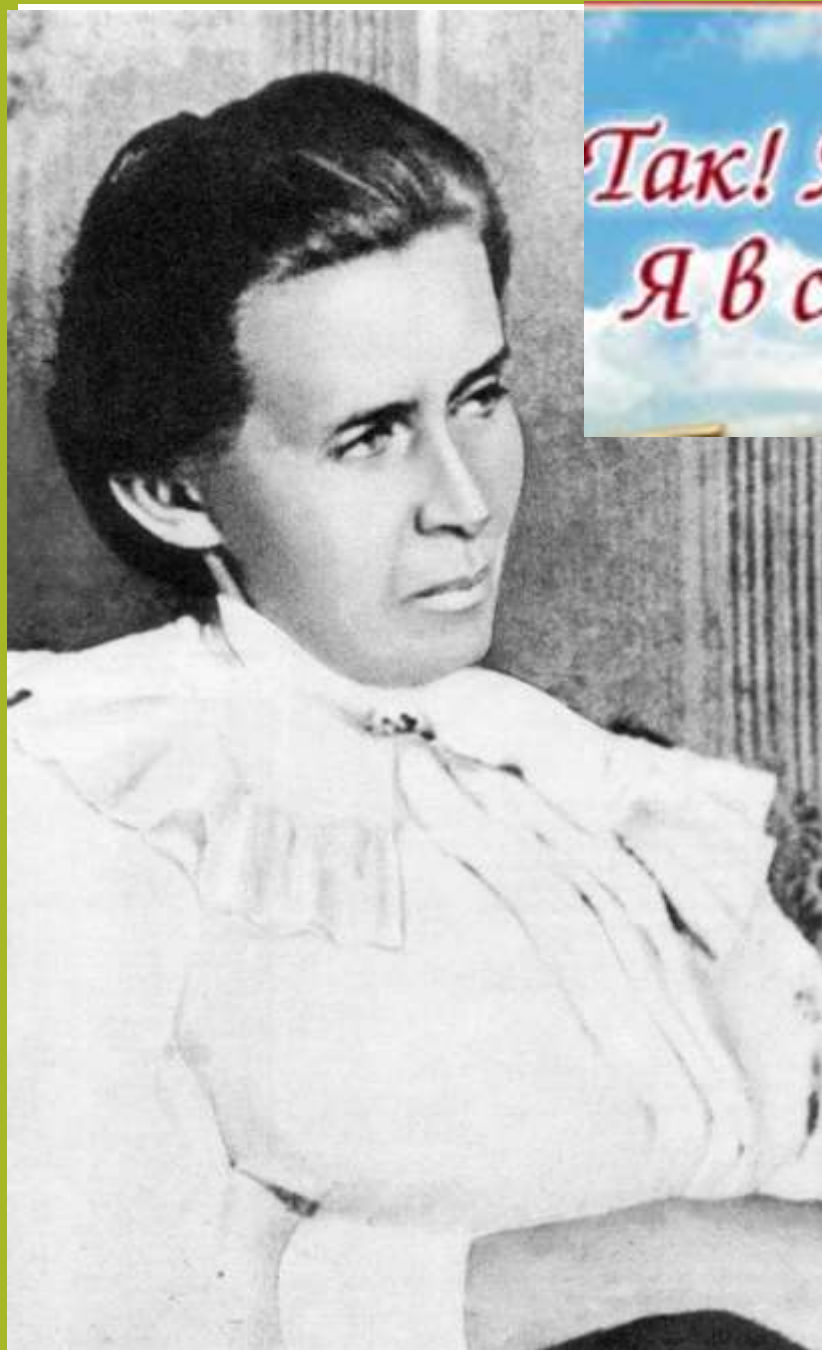
Київ

Маринсько-Благовіст. 97.

Люба, дорога моя товаришко! Як мені прикро, що я не могла одразу написати до Вас, як тільки одержала сумну звістку... Але ж Ви повірите мені, що в такі хвилини якось рука не здіймається писати: кожне слово здається недоречним, аж немов образливим своєю банальністю. Але ж мені прикро, якщо Ви або Ваша родина вважали моє мовчання за брак почуття і співчуття до Вас з мого боку, – ні, навпаки, се з надміру почуття мовчалося. Ви знаєте, як я завжди глибоко шанувала і любила Вашу маму, відколи пізнала її, оту нашу лагідну «святую Анну», її ніжний образ зостанеться назавжди живий в моїй душі, бо я небагато бачила таких людей в своєму житті. Відношення моє до Вашої мамі було ... щирим і глибоким, неначе вона була мені самій кривною, близькою людиною... (З листа Лесі Українки до О. Кобилянської від 08.10.1906р.)

Люба, дорога моя товаришко!

Як мені прикро, що я не могла одразу написати до Вас, як тільки одержала сумну звістку... Але ж Ви повірите мені, що в такі хвилини якось рука не здіймається писати: кожне слово здається недоречним, аж немов образливим своєю банальністю. Але ж мені прикро, якщо Ви або Ваша родина вважали моє мовчання за брак почуття і співчуття до Вас з мого боку, – ні, навпаки, се з надміру почуття мовчалося. Ви знаєте, як я завжди глибоко шанувала і любила Вашу маму, відколи пізнала її, оту нашу лагідну «святую Анну», її ніжний образ зостанеться назавжди живий в моїй душі, бо я небагато бачила таких людей в своєму житті. Відношення моє до Вашої мамі було ... щирим і глибоким, неначе вона була мені самій кривною, близькою людиною... (З листа Лесі Українки до О. Кобилянської від 08.10.1906р.)

Так! Я жива! Я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає.

Леся Українка

